

er så Dansk Folkepartis valg at være stolt af den klub. Det er vi ikke.

Nej, vi taler ikke nogen russiske generalers sag. Det er jo netop det, der er pointen, og det er jo netop det, som Dansk Folkeparti burde forstå. Det, der er den afgørende opgave for fred og sikkerhed i Europa, er, at det er de demokratiske kræfter i Rusland, som vinder, og ikke generalerne. Derfor er vores hovedopgave at finde frem til, hvordan vi sikrer, at Rusland – ikke vedbliver, for det er et meget skrøbeligt demokrati og på mange måder overhovedet ikke et demokrati – men udvikler sig til et demokrati, hvor generalerne og militæret ikke har indflydelse.

Det er den afgørende opgave, når vi snakker sikkerhedspolitik, og det er derfor, vi selvfølgelig også kigger på, hvordan de ting, vi gør, påvirker udviklingen i Rusland i kampen mellem de demokratiske kræfter og de nationalistiske kræfter, bl.a. i militæret, som for alt i verden skal stoppes.

Tom Behnke (FP):

Indledningsvis føler jeg anledning til at understrege, at Fremskridtspartiet heller ikke føler, at regeringens udspil i de pågående forsvarsforligshandlinger er alt for spiseligt, men da de forhandlinger jo kører sideløbende med behandlingen af det her forslag, skal jeg afholde mig fra at gå yderligere ind i forsvarsforligshandlingerne og Fremskridtspartiets holdning til det.

I modsætning til SF og Enhedslisten finder vi i Fremskridtspartiet, at det var en glædens dag, da Muren faldt, og vi er i Fremskridtspartiet stadig glade for, at Muren er faldet, og vi er glade for, at Europa på den måde har kunnet udvide sig.

Vi er af den overbevisning, at NATO har sikret både freden, sikkerheden og friheden for Europa igennem mere end 50 år. En så stærk organisation, der har kunnet sikre freden, sikkerheden og friheden, skal man lede meget længe efter.

Vi finder i Fremskridtspartiet, det er hensigtsmæssigt, at NATO bliver udvidet nu med de lande, som ønsker at komme med, og som man efter grundig overvejelse beslutter sig for at tage med ind under NATO-paraplyen. Det synes vi er ganske fortræffeligt, således at den fred, sikkerhed og frihed, som NATO har sikret i mere end 50 år for Europa, bliver udvidet til

også at omfatte flere lande. I dette tilfælde taler vi om Polen.

Vi er også af den opfattelse i Fremskridtspartiet, at oprettelsen af dette korps er en øgning af den danske sikkerhed, sikkerheden for Danmarks selvstændighed og frihed, og derfor støtter vi naturligvis forslaget.

Man kan jo sige, at med oprettelsen af det dansk-tysk-polske korps er vi i den situation, at Danmark ligger godt i læ. Mod nord ligger vi i læ af Norge, mod vest ligger vi i læ af England, mod syd ligger vi i læ af Tyskland, og nu mod øst ligger vi i læ af Polen. Det er jo en ganske unik og behagelig situation at komme i, at vi på den måde ikke længere er en randstat i NATO, men at vi trænger os længere ind mod midten og nyder beskyttelse af de lande, der ligger omkring os. Det kan vi kun hilse med tilfredshed og hilse velkommen, og derfor støtter vi naturligvis beslutningsforslaget.

Afslutningsvis kan jeg ikke undlade at komme med den bemærkning, at vi i Fremskridtspartiet også med tilfredshed ser, at både Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre på denne måde fuldstændigt cementerer, at den periode, der har været med fodnotepolitikken, alle forbeholdene over for NATO, nu er det slut. Det er rart at se, at både Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre helhjertet går ind for NATO og også går ind for en udvidelse af NATO. Det hilser vi meget velkommen i Fremskridtspartiet og støtter forslaget.

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Jeg vil godt starte med at takke for den positive modtagelse af beslutningsforslaget. Jeg skal jo ikke lægge skjul på, at oprettelsen af det dansk-tysk-polske korps for mig er en hjertesag og har været et højt prioriteret mål.

Jeg vil også gerne komme med et par bemærkninger til det, ordførerne har sagt her i debatten. Først og fremmest har debatten vel været lidt præget af spørgsmålet om Ruslands holdning til oprettelsen af det dansk-tysk-polske korps. Specielt hr. Søren Søndergaard og hr. Søvnald har været inde på den problemstilling, og jeg skal da gerne give mit bidrag til diskussionen.

Jeg synes, problemet simpelt hen er, at russerne protesterer af de forkerte grunde, og det hænger selvfølgelig først og fremmest sammen med, at det i forbindelse med, at man indgik NATO-Rusland-aftalen, tydeligt blev understreget, at Rusland var bekendt med, at målet